

Василь Михайлович ШЕВЧЕНКО

(Харківський національний університету внутрішніх справ, м. Харків)

ДО ПИТАННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАКРІПЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ ПРЕВЕНТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Статтю присвячено дослідженню нормативно-правового закріплення адміністративно-правових інструментів превентивної діяльності Національної поліції України. Наголошено, що застосування адміністративно-правових інструментів превентивної діяльності Національної поліції, по-перше, має відбуватися у чіткій відповідності до загальновизнаних міжнародних та європейських стандартів діяльності поліції, по-друге, базисною основою реалізації арсеналу відповідних адміністративно-правових інструментів, за допомогою яких досягається виконання визначених перед Національною поліцією України завдань щодо здійснення превентивної діяльності має бути інтегральна взаємоузгоджена нормативно-правова база, яка визначає види та регламентує їх реалізацію. Обґрунтовано, що нормативно-правові акти, які закріплюють адміністративно-правові інструменти превентивної діяльності Національної поліції складають системний комплекс пов'язаних між собою елементів, поєднаних у певну структурну єдність, що може бути упорядкована за різними характеристиками та параметрами, які визначають види, регламентують процедури, підстави та особливості застосування адміністративно-правових інструментів за допомогою яких досягається виконання визначених перед Національною поліцією України завдань щодо здійснення превентивної діяльності, спрямованих на запобігання порушень життєдіяльності населення та забезпечення оптимального функціонування безпечного середовища.

Зроблено висновок, що «інтегрованість» превенції як правового явища у всі визначені перед Національною поліцією України завдання свідчить про широкий спектр та складну конструкцію системи нормативно-правових актів, які закріплюють та визначають адміністративно-правові інструменти превентивної діяльності Національної поліції, що, у свою чергу, потребує системного підходу із застосуванням класифікаційного розподілу відповідних нормативно-правових актів.

На підставі узагальнення теоретико-правових підходів до класифікації нормативно-правових актів сформовано авторське бачення щодо критеріїв систематизації нормативно-правових актів, які визначають адміністративно-правові інструменти превентивної діяльності Національної поліції.

Ключові слова: Національна поліція, поліцейська діяльність, превентивна діяльність, превенція, нормативно-правовий акт, класифікація,

критерії класифікації нормативно-правових актів, адміністративно-правові інструменти, інструменти діяльності публічної адміністрації

Постановка проблеми. У сучасному суспільстві базова управлінська діяльність опосередковується правовим регулюванням, оскільки лише за допомогою права, яке завдяки низці власних сутнісних ознак є найдієвішим засобом регулювання суспільних відносин, а також правового інструментарію, видається можливим забезпечення оптимального функціонування соціальної системи та досягнення визначених перед суспільством цілей¹. Саме завдяки праву й правовому регулюванню відбувається впорядкування суспільних відносин. В свою чергу ефективність правового регулювання залежить від досконалості його правової бази, чіткості приписів, наявності розвиненої системи законодавства².

В правовій демократичній державі робота поліції не може проходити поза правом, тому правове регулювання адміністративної діяльності поліції посідає центральне місце в механізмі забезпечення прав і свобод громадян. Нормативно-правовий елемент у механізмі забезпечення прав громадян виконує функцію юридичного встановлення меж діяльності поліції³. Оскільки за допомогою правових норм забезпечується юридичне закріплення: 1) системи поліцейських повноважень; 2) форм, видів, напрямків та допустимих меж поліцейської діяльності; 3) системи об'єктів і предметів правоохоронної діяльності працівників поліції; 4) розподілу функцій між підрозділами певного органу та їх працівниками; 5) основних параметрів взаємодії та координації суб'єктів правоохоронної діяльності; 6) юридичного захисту інтересів суб'єктів учасників поліцейських відносин; 7) системи заходів юридичного примусу в інтересах забезпечення захисту прав та свобод людини та громадянина, інтересів суспільства і держави, а також стабільності суспільних відносин⁴.

Вагоме значення в межах досліджуваної проблематики становлять роботи таких вітчизняних науковців як В. Безега, Д. Беззубов, І. Бойко., І. Ванчук, М. Вилегжаніна, О. Джафарова, А. Дмитрієв, О. Зайчук, І. Іщенко, М. Кельман, О. Махніцький, Л. Могилевська, О. Мурашин, Н. Отчак, Г. Парханов, Д. Приймаченко, Г. Ситник, Л. Товпига, Я. Троян, В. Фелик, М. Цвік, Ю. Шемшученко, М. Щирук, В. Яцук та ін. Праці наведених авторів заклали науково-теоретичне підґрунтя для формування авторських

¹ Ванчук І. Спосіб правового регулювання: окремі аспекти. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2014. № 1. С. 8.

² Дмитрієв А. Принципи та правове регулювання діяльності органів Національної поліції із протидії організованій злочинності. *Вісник кримінологічної асоціації України*. 2016. № 1(12). С. 166.

³ Отчак Н. Правове регулювання адміністративної діяльності поліції щодо забезпечення прав і свобод громадян в Україні. *Порівняльно-аналітичне право*. 2018. № 6. С. 279; Троян Я. Інститут забезпечення конституційних прав і свобод: поняття, основні ознаки. *Підприємство, господарство і право*. 2018. № 6. С. 210–215.

⁴ Бойко І. Правове регулювання поліцейської діяльності в Україні. *Наука і правоохорона*. 2017. № 2. С. 19–20.

висновків щодо критеріїв систематизації нормативно-правових актів, які визначають адміністративно-правові інструменти превентивної діяльності Національної поліції.

Метою даної статті є дослідження нормативно-правового закріплення адміністративно-правових інструментів превентивної діяльності Національної поліції України.

Виклад основного матеріалу. Відповідно до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони¹ Україна взяла на себе зобов'язання наблизити своє законодавство до права, стандартів та практики Європейського Союзу. Так Рекомендація Rec (2001) 10 Комітету Міністрів державам-учасницям Ради Європи «Про Європейський кодекс поліцейської етики» визначила, що «головними цілями поліції в демократичному суспільстві, заснованому на верховенстві права, є: підтримання публічного спокою і правопорядку в суспільстві, захист та повага основоположних прав і свобод, закріплених, зокрема, в Європейській конвенції з прав людини; превенція та протидія злочинності; виявлення злочинів; здійснення функцій надання допомоги і сервісних послуг суспільству». Вищенаведеною Рекомендацією також визначено, що «діяльність поліції завжди повинна проводитися у відповідності з національним правом і міжнародними стандартами, визнаними країною»². Отже застосування адміністративно-правових інструментів превентивної діяльності Національної поліції, по-перше, має відбуватися у чіткій відповідності до загальноновизнаних міжнародних та європейських стандартів діяльності поліції, по-друге, базисною основою реалізації арсеналу відповідних адміністративно-правових інструментів, за допомогою яких досягається виконання визначених перед Національною поліцією України завдань щодо здійснення превентивної діяльності має бути інтегральна взаємоузгоджена нормативно-правова база, яка визначає види та регламентує їх реалізацію.

Як цілком справедливо відмічає Н. Отчак, поліція України функціонує в досить складних обставинах, що супроводжуються соціальними суперечностями та проблемами. Незважаючи на проблеми, наявні в суспільстві, поліція зобов'язана виконувати завдання та функції на основі Конституції та чинного законодавства. Тільки дотримання цього основоположного принципу може надати функціонуванню поліції необхідної стабільності, виключити в роботі політичну доцільність і кон'юнктуру. Головне в роботі поліції – забезпечення прав і свобод громадян, формування наданими засобами необхідного рівня законності та

---

¹ Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони: ратифіковано із заявою Законом № 1678-VII від 16 вересня 2014 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#Text.

² Recommendation Rec(2001)10 of the Committee of Ministers to member states on the European Code of Police Ethics (Adopted by the Committee of Ministers on 19 September 2001 at the 765th meeting of the Ministers' Deputies). URL: <https://rm.coe.int/16805e297e>.

правопорядку¹.

Ст. 3 Закону України «Про Національну поліцію» безпосередньо визначено правову основу діяльності поліції. Так відповідно до ч. 1 ст. 3 Закону у своїй діяльності поліція керується Конституцією України, міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, цим та іншими законами України, актами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, а також виданими відповідно до них актами Міністерства внутрішніх справ України, іншими нормативно-правовими актами².

Тобто правова основа діяльності поліції, як відзначає Товпига Л., це правовий базис, фундамент, закріплений у національних та міжнародних нормативно-правових актах, спираючись на який функціонує вся поліція, у рамках яких ця діяльність починається, розвивається та припиняється, й, відповідно, у рамках яких можуть і повинні діяти всі суб'єкти діяльності поліції³.

Л. Могилевська в свою чергу зазначає, що сутністю нормативно-правового регулювання діяльності поліції є нормативне закріплення правил діяльності даних органів у цій сфері. Тобто система нормативно-правового забезпечення діяльності органів Національної поліції являє собою сукупність законів і підзаконних та інших нормативних актів, які відрізняються один від одного за багатьма ознаками – назвою, юридичною силою, порядком прийняття, набрання чинності та дії тощо та створюють нормативно-правове поле для функціонування системи забезпечення прав і свобод⁴.

М. Щирук, досліджуючи адміністративно-правові інструменти у сфері забезпечення національної безпеки, визначає їх нормативне закріплення як відповідну сукупність нормативно-правових актів різної юридичної сили, що регулюють суспільні відносини у сфері забезпечення національної безпеки та направлені на ефективне, своєчасне реалізацію та застосування правоохоронними органами адміністративно-правових інструментів спрямованих на запобігання, протидію реальних та потенційних загроз національній безпеці, а також відновлення безпекового середовища та збереження національних цінностей держави, а також повномасштабного функціонування правоохоронних органів у відповідній взаємодії та координації з метою реалізації їх повноважень та компетенції у досліджуваній сфері⁵.

¹ Отчак Н. Правове регулювання адміністративної діяльності поліції щодо забезпечення прав і свобод громадян в Україні. *Порівняльно-аналітичне право*. 2018. № 6. С. 279.

² Про Національну поліцію: Закон України від 2 липня 2015 року № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради*. 2015. № 40-41. ст. 379.

³ Товпига Л. Правова основа діяльності поліції: сучасний стан в Україні і досвід країн ЄС. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. Вип. 3. С. 56–59

⁴ Могилевська Л. Правове регулювання забезпечення діяльності Національної поліції у сфері забезпечення прав і свобод дитини. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2019. Вип. 1. Т. 2. С. 70.

⁵ Щирук М. Адміністративно-правові інструменти забезпечення національної безпеки

Тобто нормативно-правові акти, які закріплюють адміністративно-правові інструменти превентивної діяльності Національної поліції складають системний комплекс пов'язаних між собою елементів, поєднаних у певну структурну єдність, що може бути упорядкована за різними характеристиками та параметрами, які визначають види, регламентують процедури, підстави та особливості застосування адміністративно-правових інструментів за допомогою яких досягається виконання визначених перед Національною поліцією України завдань щодо здійснення превентивної діяльності, спрямованих на запобігання порушень життєдіяльності населення та забезпечення оптимального функціонування безпечного середовища.

В. Фелик, досліджуючи правові засади профілактичної діяльності Національної поліції, наголошує, що сучасний стан правового регулювання профілактичної діяльності Національної поліції характеризується чисельністю законодавчих актів в цій сфері, що обумовлює безсистемність такої діяльності, її фрагментарний характер. Поряд з цим, відсутній єдиний нормативний акт, який би визначав завдання, методи та форми, порядок здійснення, критерії оцінки ефективності профілактичної діяльності різними правоохоронними органами, в тому числі Національною поліцією, засади їх взаємодії тощо¹. При цьому слід погодитися із О. Джафаровою, яка звертає увагу, що превентивна діяльність не є окремою функцією права або частиною тільки однієї із частин функцій права. Це пов'язано з тим, що вона природно вмонтована в усі функції права, оскільки призначення останньої розкриває правову природу такого явища, як «право»². Тому однією із особливостей превентивної діяльності Національної поліції автор визначає те, що така діяльність Національної поліції вмонтована в усі завдання, які покладені на неї³.

Отже така «інтегрованість» превенції як правового явища у всі визначені перед Національною поліцією України завдання свідчить про широкий спектр та складну конструкцію системи нормативно-правових актів, які закріплюють та визначають адміністративно-правові інструменти превентивної діяльності Національної поліції, що, у свою чергу, потребує системного підходу із застосуванням класифікаційного розподілу відповідних нормативно-правових актів.

Враховуючи, що класифікація являє собою науковий метод пізнання, в основі якого лежить логічна операція поділу обсягу поняття та те, що підставою для класифікації необхідно обирати ознаки, суттєві для цього явища, будь-яка класифікація має сенс, якщо в результаті цієї роботи

правоохоронними органами: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2001. С. 3–4.

¹ Фелик В. Адміністративно-правове забезпечення профілактичної діяльності Національної поліції України: дис. ... доктора юрид. наук: 12.00.07. Х., 2017. С. 103.

² Джафарова О. Національна поліція України як провідний суб'єкт здійснення превентивної діяльності // Шлях успіху і перспективи розвитку (до 26 річниці заснування Харківського національного університету внутрішніх справ. Матер : Міжнародна науково-практична конференція (Харків, 20 лист. 2020 року). Харків: Харківський національний університет внутрішніх, 2020. С. 178.

³ Там само. С. 178.

відбувається приріст знань про досліджуваний об'єкт або якщо накопичені знання створюють певну систему, що дає змогу більш чітко відобразити його особливості¹.

На науково-теоретичному рівні науковці групують нормативно-правові акти за різними критеріями. М. Цвік, О. Петришин класифікують нормативно-правові акти за: 1) юридичною силою – закони та підзаконні акти; 2) суб'єктами правотворчості – акти, прийняті народом, главою держави, органами законодавчої, виконавчої влади, органами місцевого самоврядування; 3) обсягом і характером дії – акти загальної дії, акти обмеженої дії (спеціальні), акти виняткової дії (надзвичайної); 4) галузевою належністю – акти, які містять норми конституційного, адміністративного, цивільного, трудового, сімейного права тощо; 5) зовнішньою формою вираження – закони, укази, постанови, рішення, розпорядження, накази тощо².

М. Кельман та О. Мурашин пропонують класифікувати нормативно-правові акти за такими критеріями: 1) суб'єктами ухвалення ділять на акти органів держави, народу, територіальних громад, громадських об'єднань, трудових колективів, посадових осіб, спільні акти органів держави та недержавних формувань; 2) юридичною силою – закони й підзаконні нормативно-правові акти; 3) сферою дії – загальнообов'язкові, спеціальні, локальні; 4) ступенем загальності правових норм – загальні та конкретизаційні; 5) характером волевиявлення – акти встановлення, зміни та скасування норм права; 6) галузями законодавства – цивільні, кримінальні, кримінально-процесуальні тощо; за часом дії – визначено-строкові й невизначено-строкові³.

М. Вилегжаніна пропонує класифікаційні ознаки нормативно-правових актів: залежно від характеру волевиявлення державних органів (нормативно-правові акти, що встановлюють, змінюють або відмінюють норми права); за галузями права; за часом дії; за суб'єктами нормотворення; за територіальним принципом дії; за колом осіб, на яких розповсюджується дія акту; за юридичною силою⁴.

Аналіз наведених підходів до класифікації нормативно-правових актів дає підстави зробити узагальнюючий висновок, що найбільш усталеним критерієм упорядкування та групування нормативно-правових актів є їх юридична сила, тобто «властивість, яка виражає співвідношення, зіставлення одних актів з іншими, їх місцем у системі правових актів»⁵. Саме така властивість нормативно-правових актів як юридична сила на наш

¹ Приймаченко Д. Адміністративна діяльність митних органів у сфері реалізації митної політики держави: дис. ... доктора юрид. наук: спец. 12.00.07. Дніпропетровськ, 2007. С. 258.

² Загальна теорія держави й права: підручник / За ред. д-ра юрид. наук, проф., акад. НАПрН України М. Цвіка, д-ра юрид. наук, проф., акад. НАПрН України О. Петришина. Х.: Право, 2009. С. 281.

³ Кельман М., Мурашин О. Загальна теорія держави й права: підручник. К.: Кондор, 2006. С. 231.

⁴ Вилегжаніна М. Класифікаційний аналіз нормативно-правових актів. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2011. № 1. С. 35–40.

⁵ Мурашин О. До проблеми сутності та природи правових (нормативно-правових) актів. *Інформація і право*. 2014. № 2. С. 13.

погляд дозволяє найбільш оптимальним чином у загальному вигляді згрупувати великий масив нормативно-правових актів з урахуванням їх ієрархічного співвідношення між собою.

Такої ж позиції дотримуються й інші науковці. Зокрема В. Безега, досліджуючи правові засади діяльності Національної поліції як суб'єкта сектору безпеки й оборони, зробив висновок щодо їх об'єктивації в численних нормативно-правових актах, які завдяки ієрархічним зв'язкам становлять систему, яку можна представити таким чином: Конституція України, чинні міжнародні договори України, базові та спеціальні закони, кодифіковані акти, акти Президента України та Кабінету Міністрів України, акти Міністерства внутрішніх справ і Національної поліції України¹. Г. Парханов, розглядаючи нормативно-правові засади превентивної поліцейської діяльності, зауважує, що вони складають досить розгалужену систему законодавчих і нормативно-правових актів різної юридичної сили (Конституція України, міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, закони України, акти Президента України, акти Кабінету Міністрів України, підзаконні нормативно-правові акти Міністерства внутрішніх справ України та Національної поліції України)². В. Фелик, аналізуючи правові засади профілактичної діяльності Національної поліції України, згрупував відповідні законодавчі акти на: 1) міжнародні акти; 2) кодекси та закони України; 3) підзаконні нормативно-правові акти; 4) організаційно-розпорядчі та інші управлінські акти Міністерства внутрішніх справ України³.

О. Махніцький здійснив систематизацію нормативно-правових актів, які закріплюють адміністративно-правові інструменти правової охорони прав людини органами прокуратури України за різними критеріями, а саме: 1) в залежності від юридичної сили нормативно-правових актів, які закріплюють контрольно-наглядові, юрисдикційні та представницькі повноваження органів прокуратури; 2) в залежності від правового статусу суб'єкта адміністративно-правової охорони; 3) в залежності від юридичних фактів, які стали підставою для здійснення адміністративно-правової охорони; 4) в залежності від виду та специфіки діяльності органів правопорядку, діяльність яких є об'єктом контрольно-наглядової діяльності органів прокуратури; 5) в залежності від сфери виникнення відносин, пов'язаних з адміністративно-правовою охороною прав людини⁴.

Висновки. Узагальнюючи наведені теоретико-правові підходи щодо класифікації нормативно-правових актів спробуємо сформулювати власне

¹ Безега В. Адміністративно-правові засади діяльності Національної поліції як суб'єкта сектору безпеки і оборони: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2020. С. 14–15.

² Парханов Г. Адміністративно-правові засади превентивної діяльності Національної поліції України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2019. С. 85.

³ Фелик В. Адміністративно-правове забезпечення профілактичної діяльності Національної поліції України: дис. ... доктора юрид. наук: 12.00.07. Х., 2017. С. 90.

⁴ Махніцький О. Адміністративно-правові засади дотримання прав людини в діяльності органів прокуратури України: дис. канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2021. С. 175.

бачення щодо систематизації нормативно-правових актів, які визначають адміністративно-правові інструменти превентивної діяльності Національної поліції.

З метою більшої деталізації огляду та формування цілісного уявлення про сукупність нормативно-правових актів, які визначають адміністративно-правові інструменти превентивної діяльності Національної поліції вбачається доцільним систематизувати їх не лише за юридичною силою, й за такими критеріями:

– залежно від рівня об'єктивізації: 1) міжнародні акти; 2) національні акти;

– за характером дії: 1) стратегічно-планові (визначають пріоритетні завдання та плани реалізації державної політики щодо забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку); 2) загальні (визначають загальні засади діяльності Національної поліції); 3) спеціальні: (організаційно-структурного характеру – визначають адміністративно-правовий статус підрозділів превентивної діяльності поліції; процедурного характеру – визначають порядок застосування адміністративно-правових інструментів превентивної діяльності Національної поліції);

– залежно від сфери застосування адміністративно-правових інструментів – нормативно-правові акти за напрямками превентивної діяльності Національної поліції: 1) забезпечення публічної безпеки та порядку; 2) забезпечення безпеки дорожнього руху; 3) дотримання вимог дозвільної системи; 4) запобігання та протидії домашньому насильству; 5) ювенальної превенції.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Безега В. Адміністративно-правові засади діяльності Національної поліції як суб'єкта сектору безпеки і оборони: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2020. 311 с.

2. Бойко І. Правове регулювання поліцейської діяльності в Україні. *Наука і правоохорона*. 2017. № 2. С. 17–24.

3. Ванчук І. Спосіб правового регулювання: окремі аспекти. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2014. № 1. С. 8–11.

4. Вилегжаніна М. Класифікаційний аналіз нормативно-правових актів. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2011. № 1. С. 35–40.

5. Джафарова О. Національна поліція України як провідний суб'єкт здійснення превентивної діяльності // Шлях успіху і перспективи розвитку (до 26 річниці заснування Харківського національного університету внутрішніх справ. Матер : Міжнародна науково-практична конференція (Харків, 20 лист. 2020 року). Харків: Харківський національний університет внутрішніх, 2020. С. 176–178.

6. Дмитрієв А. Принципи та правове регулювання діяльності органів Національної поліції із протидії організованій злочинності. *Вісник кримінологічної асоціації України*. 2016. № 1(12). С. 164–174.

7. Загальна теорія держави й права: підручник / За ред. д-ра юрид. наук, проф., акад. НАПрН України М. Цвіка, д-ра юрид. наук, проф., акад. НАПрН України О. Петришина. Х.: Право, 2009. 584 с.

8. Кельман М., Мурашин О. Загальна теорія держави й права: підручник. К.: Кондор, 2006. 478 с.

9. Махніцький О. Адміністративно-правові засади дотримання прав людини в діяльності органів прокуратури України: дис. канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2021. 260 с.

10. Могилевська Л. Правове регулювання забезпечення діяльності Національної поліції у сфері забезпечення прав і свобод дитини. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2019. Вип. 1. Т. 2. С. 68–72.

11. Мурашин О. До проблеми сутності та природи правових (нормативно-правових) актів. *Інформація і право*. 2014. № 2. С. 10–15.

12. Отчак Н. Правове регулювання адміністративної діяльності поліції щодо забезпечення прав і свобод громадян в Україні. *Порівняльно-аналітичне право*. 2018. № 6. С. 279–282.

13. Парханов Г. Адміністративно-правові засади превентивної діяльності Національної поліції України: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2019. 238 с.

14. Приймаченко Д. Адміністративна діяльність митних органів у сфері реалізації митної політики держави : дис. ... доктора юрид. наук : 12.00.07. Дніпропетровськ, 2007. 477 с.

15. Про Національну поліцію: Закон України від 2 липня 2015 року № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради*. 2015. № 40-41. ст. 379.

16. Товпига Л. Правова основа діяльності поліції: сучасний стан в Україні і досвід країн ЄС. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. Вип. 3. С. 56–59.

17. Троян Я. Інститут забезпечення конституційних прав і свобод: поняття, основні ознаки. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. № 6. С. 210–215.

18. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони: ратифіковано із заявою Законом № 1678-VII від 16 вересня 2014 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#Text

19. Фелик В. Адміністративно-правове забезпечення профілактичної діяльності Національної поліції України: дис. ... доктора юрид. наук: 12.00.07. Х., 2017. 480 с.

20. Щирук М. Адміністративно-правові інструменти забезпечення національної безпеки правоохоронними органами: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2001. 276 с.

21. Recommendation Rec(2001)10 of the Committee of Ministers to member states on the European Code of Police Ethics (Adopted by the Committee of Ministers on 19 September 2001 at the 765th meeting of the Ministers' Deputies). URL: <https://rm.coe.int/16805e297e>.

Стаття надійшла до редакції 27.05.2023

Vasyl M. SHEVCHENKO,

Postgraduate Student

(Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine)

TO THE ISSUE OF REGULATORY AND LEGAL CONSOLIDATION OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL INSTRUMENTS OF PREVENTIVE ACTIVITIES OF THE NATIONAL POLICE OF UKRAINE

The article is devoted to the study of the regulatory and legal consolidation of the administrative and legal instruments of preventive activities of the National Police of Ukraine. It was emphasized that the application of administrative and legal tools for the preventive activities of the National Police, firstly, should be in clear compliance with the generally recognized international and European standards of police activity, and secondly, the basic basis for the implementation of the arsenal of relevant administrative and legal tools, with the help of which the implementation is achieved tasks defined for the National Police of Ukraine regarding the implementation of preventive activities should be an integral mutually agreed normative legal framework, which defines the types and regulates their implementation.

It is substantiated that the normative-legal acts that establish the administrative-legal instruments of preventive activities of the National Police constitute a system complex of interconnected elements combined into a certain structural unity, which can be organized according to various characteristics and parameters that determine the types and regulate the procedures, the grounds and features of the application of administrative and legal instruments, which are used to achieve the tasks set before the National Police of Ukraine regarding the implementation of preventive activities aimed at preventing violations of the population's daily life and ensuring the optimal functioning of a safe environment.

It was concluded that the «integration» of prevention as a legal phenomenon in all the tasks assigned to the National Police of Ukraine testifies to the wide range and complex structure of the system of normative and legal acts that establish and define the administrative and legal instruments of the National Police's preventive activities, which, in turn, requires a systematic approach using the classification distribution of the relevant regulatory and legal acts.

On the basis of the generalization of theoretical and legal approaches to the classification of regulatory and legal acts, the author's vision was formed regarding the criteria for the systematization of regulatory and legal acts, which determine the administrative and legal instruments of preventive activities of the National Police.

Keywords: *National Police of Ukraine, police activity, preventive activity, prevention, normative legal act, classification, criteria for the classification of normative legal acts, administrative and legal instruments, instruments of public administration.*